

kan man nok faa nogle af de dygtigste Mænd, og ogsaa Mænd, som kunne ofre deres Tid til det paagældende Arbejde. Jeg skal i Øjeblikket ikke komme ind paa §§ 1, 2, 3, 4 og 5, idet jeg til Slutning vil foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg, hvor den kan blive grundigt behandlet.

Med Hensyn til §§ 6 og 7, som omhandle Tantiemen, vil jeg sige, at det Parti, jeg tilhører, er ikke meget stemt for, at man skal fortsætte med Tantiemesystemet. Allermindst, synes mig, er der Grund dertil overfor Statsanstalten. Man kan jo ikke sige, at den har meget Besvær med at komme til de Forsikringer, den har, idet en stor Del, ja, man kan sige alle vore Embeds- og Bestillingsmænd ere tvungne til at gaa ind i Statsanstalten. Det er jo et Spørgsmaal, som ofte har været oppe, om dette egentlig er nødvendigt, men vi blive vel ikke fri for det for det første, skønt vi jo nu have Livsforsikringselskaber, der ere under Forsikringsraadets stadige Tilsyn, og man skulde derfor synes, at det kunde undgaas. Det ligger imidlertid ikke for i Øjeblikket, men det er en Kendsgerning, at man i Livsforsikringsanstalten ikke er meget lydhør for de Ønsker, som vi fremsætte. Det er adskillige Aar siden, jeg udtalte det Ønske, at man i Statsanstalten, hvor man tvinger alle, ogsaa Afholdsfolk, ind, vilde tage noget Hensyn til Afholdsfolkene. Det er jo nemlig bevist, at de have større Levedygtighed end Ikke-Afholdsfolk. Jeg ønskede derfor, at de ogsaa maatte faa udbetalt større Bonus. De andre Livsforsikringselskaber med „Dan“ i Spidsen have taget dette Hensyn, men dette gammeldags Selskab har ikke villet det.

I det hele og store vil jeg — og jeg tror ogsaa mit Parti — godt være med til at give ordentlige Lønninger, og jeg vil love, at vi i Udvalget skulle behandle denne Sag med al Hensynfuldhed, men jeg kommer til overfor den højtærede Minister at sige: Vær belavet paa, at Tantiemen ikke kommer ud af Udvalget.

I øvrigt vil jeg anbefale Lovforslaget til Fremme.

Christian Rasmussen: Heller ikke jeg skal holde nogen lang Tale i Anledning af det forelagte Lovforslag, idet jeg for saa vidt ganske kan slutte mig til, hvad der blev nævnt af den sidste ærede Taler, nemlig at man fra Rigsdagens Side i de senere Aar har været overordentlig velvillig med Hensyn til at forhøje Lønningerne til Embeds- og Bestillingsmænd

under en hel lang Række Statsinstitutioner, og at man derfor ganske sikkert heller ikke vil nægte sin Medvirkning til, at ogsaa de her omhandlede Personer kunne faa en Løn, der svare til deres Stillinger. Vi ville derfor ogsaa medvirke til en Forhandling om disse Lønninger, for at disse Embeds- eller Bestillingsmænd kunne blive stillede nogenlunde lige med de tilsvarende indenfor de Embeds- og Bestillingsmandskredse, vi hidtil have beskæftiget os med.

Heller ikke jeg er nogen Ven af Tantiemen, særlig ikke til Statens Embeds- og Bestillingsmænd, og dertil maa vel de her omhandlede Personer nærmest henregnes, men da Spørgsmaalet er rejst, vil jeg dog sige, at er der nogen Institution under Staten, hvor der kan være Tale om, at man skulde gaa ind paa Tantiemen, maatte det rimeligvis være denne, men det er, saa vidt jeg i Øjeblikket kan se, vistnok ogsaa den eneste, hvor der kan og bør være Tale om noget saadant. Jeg kunde ønske, men det er jo ogsaa kun et fromt Ønske, at vi var slupne bort fra Tantiemen paa et ganske andet Omraade, da vi i Fjor havde de 4 store Etablers Lønningslove til Behandling. — I øvrigt skal jeg kun anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Men saa kunde jeg ønske at spørge den højtærede Minister, om ikke han eller eventuelt hans Kollega, under hvem de paagældende Personer høre, kunde finde Anledning til at stille Forslag om en Forbedring af nogle andre Lønningsforhold, nemlig vedrørende Lønningerne til Vandbygningsvæsenets og Fiskeriinspektionens Personale. Man kunde maaske sige: Ja, men det er jo ikke mere end et Par Aar siden, de have faaet deres Lønningsforhold fastsatte. Men ikke des mindre leve disse Folk under Forhold, der ligge langt under de tilsvarende, for hvem vi vedtog Lønningslovene i Fjor.

Endelig er der en tredie Institution, jeg gerne vil lægge et godt Ord ind for, nemlig det saakaldte Kystpoliti i Helsingør. Det er ganske vist en noget særegen Institution. Den findes vel ellers kun et Sted i Landet, nemlig ved Grønsen mod Syd i Form af Gendarmerikorpset. Vi have fire Politibetjente i Helsingør, som ere ansatte af Staten. De udføre nogenlunde den samme Gerning som Grænsegendarmeriet, men ikke desmindre er deres Stilling højst usikker og Lønnen ganske elendig. De have, iberegnet forskellige Emolumenter og Dyrtidstillæg, saavidt jeg husker 880 Kr. aarlig fra Statens Side. For at